## Zajęcia laboratoryjne 9: Implementacja algorytmów uczenia ze wzmocnieniem w Pythonie

## Cel zajęć

Celem zajęć jest zapoznanie się z podstawowymi algorytmami uczenia ze wzmocnieniem (Reinforcement Learning, RL) oraz ich implementacja w języku Python. W szczególności skoncentrujemy się na algorytmie Q-learning oraz zastosowaniu środowiska OpenAI Gym.

## Wymagania wstępne

- Znajomość podstaw programowania w Pythonie.
- Podstawowa wiedza z zakresu uczenia maszynowego.
- Zainstalowane biblioteki: numpy, matplotlib, gym (zalecana wersja: 0.26.2).

### Teoria

Uczenie ze wzmocnieniem (ang. Reinforcement Learning, RL) to dziedzina uczenia maszynowego, w której agent uczy się podejmować decyzje poprzez interakcje ze środowiskiem. Agent wykonuje akcje, które wpływają na stan środowiska i otrzymuje nagrody, które służą jako informacja zwrotna o jakości jego działań. Celem agenta jest maksymalizacja sumy nagród w dłuższym okresie czasu.

Proces decyzyjny w RL jest formalizowany jako Proces Decyzyjny Markowa (Markov Decision Process, MDP), który definiuje się za pomocą czwórki:

- S zbiór stanów,
- A zbiór akcji,
- **P** funkcja przejścia: P(s'|s,a), czyli prawdopodobieństwo przejścia do stanu s' po wykonaniu akcji a w stanie s,
- $\bullet$  R funkcja nagrody: R(s,a),czyli nagroda za wykonanie akcji a w stanie s.

Agent w każdym kroku obserwuje aktualny stan s, wybiera akcję a, otrzymuje nagrodę r i przechodzi do nowego stanu s'. Strategia działania agenta nazywana jest polityką (ang. policy), często oznaczaną jako  $\pi(s)$ .

Uczenie polega na znalezieniu optymalnej polityki  $\pi^*$ , która maksymalizuje oczekiwaną sumę skumulowanych nagród:

$$G_t = r_t + \gamma r_{t+1} + \gamma^2 r_{t+2} + \dots = \sum_{k=0}^{\infty} \gamma^k r_{t+k}$$
 (1)

Gdzie  $\gamma \in [0,1]$  to współczynnik dyskontujący — określa, jak bardzo agent ceni przyszłe nagrody względem bieżących.

## Funkcja wartości akcji

Funkcja wartości akcji (ang. action-value function), oznaczana jako Q(s,a), określa oczekiwaną skumulowaną nagrodę, jaką agent otrzyma, zaczynając w stanie s, wykonując akcję a, a następnie postępując zgodnie z polityką  $\pi$ . Formalnie:

$$Q^{\pi}(s,a) = \mathbb{E}_{\pi} \left[ \sum_{t=0}^{\infty} \gamma^t r_t \mid s_0 = s, a_0 = a \right]$$
 (2)

gdzie:

- s stan początkowy,
- a akcja podjęta w stanie s,

- $r_t$  nagroda w chwili t,
- $\gamma \in [0,1)$  współczynnik dyskontujący,
- $\pi$  polityka, zgodnie z którą agent wybiera dalsze akcje.

Funkcja  $Q^{\pi}(s, a)$  pomaga ocenić, które akcje są bardziej opłacalne w danym stanie. W algorytmach takich jak Q-learning celem jest wyuczenie optymalnej funkcji  $Q^*(s, a)$ , która spełnia równanie Bellmana:

$$Q^*(s, a) = \mathbb{E}\left[r + \gamma \max_{a'} Q^*(s', a') \mid s, a\right]$$
(3)

Q-learning to popularny, bezmodelowy algorytm uczenia ze wzmocnieniem, który uczy się funkcji wartości akcji (Q-funkcji):

$$Q(s,a) \leftarrow Q(s,a) + \alpha \left[ r + \gamma \max_{a'} Q(s',a') - Q(s,a) \right]$$
 (4)

Gdzie:

- $\bullet$  Q(s,a) to oszacowanie wartości wykonania akcji a w stanie s,
- $\alpha$  to współczynnik uczenia (learning rate),
- $\gamma$  to współczynnik dyskontujący (discount factor),
- r to nagroda otrzymana po wykonaniu akcji a w stanie s,
- s' to nowy stan po przejściu.

Q-learning jest algorytmem *off-policy*, ponieważ aktualizuje wartość na podstawie maksymalnej przewidywanej nagrody niezależnie od aktualnej polityki działania.

## Podstawy oraz możliwości biblioteki gym

Biblioteka gym od OpenAI to popularne narzędzie do budowania i testowania algorytmów uczenia ze wzmocnieniem. Udostępnia zestandaryzowany interfejs do środowisk symulacyjnych, co umożliwia szybkie prototypowanie i porównywanie różnych podejść.

Każde środowisko gym posiada metody:

• reset() - inicjuje nowy epizod i zwraca stan początkowy,

- step(action) wykonuje akcję, zwraca: nowy stan, nagrodę, flagi zakończenia (terminated, truncated) oraz informacje diagnostyczne,
- render() umożliwia wizualizację przebiegu symulacji,
- action\_space oraz observation\_space definiują przestrzeń akcji i obserwacji.

Przykładowe dostępne środowiska to m.in.: CartPole-v1, FrozenLake-v1, MountainCar-v0, Taxi-v3. Możliwe jest także tworzenie własnych środowisk.

Od wersji 0.26 funkcja step() zwraca pięć wartości (dodano flagę truncated). Użycie render\_mode="human" umożliwia tworzenie okien graficznych z animacją środowiska.

#### Minimalny działający przykład: FrozenLake-v1

Przykład w pełni deterministycznego środowiska, które działa bez graficznego interfejsu, idealny do testów i obserwacji działania agenta:

```
import gym
env = gym.make("FrozenLake-v1", is_slippery=False)
state, info = env.reset()
done = False
while not done:
    print("Stan:", state)
    action = env.action_space.sample()
    next_state, reward, terminated, truncated, info = env.
       → step(action)
    print("u->uakcja:", action)
    print("u->unowyustan:", next_state)
    print("_{\sqcup}->_{\sqcup}nagroda:", reward)
    print("_{\sqcup}->_{\sqcup}koniec?", terminated or truncated)
    print("-" * 20)
    done = terminated or truncated
    state = next_state
```

Co zobaczysz:

• numer stanu (np. 0...15),

- wykonane akcje,
- nagrody (tylko 1 przy sukcesie),
- jasną informację, czy epizod się zakończył.

Co to za środowisko?

- FrozenLake-v1
- plansza  $4\times4$ ,
- agent ma dotrzeć z pola START do GOAL,
- bez is\_slippery porusza się zawsze dokładnie w kierunku wybranej akcji.

Jak przetestować agenta?

• To środowisko jest idealne do nauki Q-learningu — a z is\_slippery=False bardzo szybko zaczyna osiągać 100% skuteczności.

# Przykład działania: Taxi-v3 (tekstowe środowisko logiczne)

Środowisko Taxi-v3 to prosty przykład gry logicznej, w której agent steruje taksówką poruszającą się po siatce 5x5. Zadaniem agenta jest odebranie pasażera z jednego z czterech wyznaczonych punktów (oznaczonych literami R, G, B, Y) i przewiezienie go do miejsca docelowego.

Agent może wykonywać następujące akcje:

- 0 przemieszczenie się na południe (dół),
- 1 przemieszczenie się na północ (góra),
- 2 przemieszczenie się na wschód (prawo),

- 3 przemieszczenie się na zachód (lewo),
- 4 podniesienie pasażera (pickup),
- 5 odstawienie pasażera (dropoff).

Taksówka może zostać ukarana za niepoprawne akcje (np. próbę podniesienia pasażera w złym miejscu), a nagradzana za poprawne dostarczenie.

Poniższy kod demonstruje działanie tego środowiska z użyciem tekstowego trybu renderowania:

Opis wyjścia: Program wypisuje kolejne stany planszy ASCII, które pokazują lokalizację taksówki (litera T), pozycje punktów odbioru/odstawienia (R, G, B, Y), oraz wykonane akcje. Po każdej akcji zwracana jest nagroda i sprawdzany jest koniec epizodu. Środowisko kończy się sukcesem, gdy pasażer zostanie poprawnie dostarczony na miejsce docelowe.

To środowisko jest bardzo dobre do testowania Q-learningu z tablicową reprezentacją funkcji Q.

#### CartPole-v1

Środowisko CartPole-v1 to jedno z najczęściej stosowanych środowisk testowych w Reinforcement Learning. Zadaniem agenta jest balansowanie słupkiem

zamocowanym na wózku poruszającym się wzdłuż poziomej osi. Agent może przesuwać wózek w lewo lub w prawo, a jego celem jest utrzymanie słupka w pionie jak najdłużej.

#### Szczegóły środowiska:

- Stan (observation space): czteroelementowy wektor ciągły: pozycja wózka, prędkość wózka, kat słupka, prędkość katowa.
- Akcje (action space): {0 w lewo, 1 w prawo}.
- Nagroda: +1 za każdy krok, w którym słupek nie przewróci się i wózek nie opuści przedziału.
- Zakończenie epizodu: gdy kąt słupka przekroczy dopuszczalny zakres lub wózek opuści pole działania.

#### Przykład kodu:

**Opis działania:** Pętla wykonuje losowe akcje i pokazuje animację środowiska. Po zakończeniu epizodu następuje reset. Program działa w czasie rzeczywistym dzięki funkcji time.sleep().

To środowisko może być używane do nauki strategii za pomocą Q-learningu, chociaż ze względu na ciągłą przestrzeń stanów, wymagane jest jej zdyskretyzowanie lub zastosowanie funkcji aproksymujących.

## Jak tworzyć własne środowisko?

Tworzenie własnego środowiska w bibliotece gym jest przydatne, gdy chcemy przetestować algorytmy RL w niestandardowych warunkach. Własne środowisko

należy zaimplementować jako klasę dziedziczącą po gym. Env, implementującą cztery główne metody:

- \_\_init\_\_() inicjalizacja środowiska, definiowanie przestrzeni akcji i obserwacji,
- reset() resetuje środowisko i zwraca stan początkowy,
- step(action) wykonuje akcję i zwraca: nowy stan, nagrodę, flagi zakończenia, informacje pomocnicze,
- render() (opcjonalnie) wizualizacja stanu.

Przykład minimalnego środowiska:

```
import gym
from gym import spaces
import numpy as np
class MyEnv(gym.Env):
    def __init__(self):
        self.observation_space = spaces.Discrete(5)
        self.action_space = spaces.Discrete(2)
        self.state = 0
    def reset(self, seed=None, options=None):
        self.state = 0
        return self.state, {}
    def step(self, action):
        self.state = (self.state + 1) % 5
        reward = 1 if self.state == 0 else 0
        terminated = self.state == 0
        return self.state, reward, terminated, False, {}
    def render(self):
        print(f"Stan: _{self.state}")
```

Aby użyć środowiska, można je zarejestrować:

```
from gym.envs.registration import register
register(
   id="MyEnv-v0",
   entry_point="__main__:MyEnv",
```

```
env = gym.make("MyEnv-v0")
```

Ten kod tworzy proste środowisko, w którym agent przechodzi przez 5 stanów cyklicznie, a nagroda przyznawana jest tylko za powrót do stanu 0.

#### Zadania

#### Zadanie 1: Instalacja środowiska

Zainstaluj bibliotekę gym:

```
pip install gym==0.26.2
pip install gym[classic_control]
```

#### Zadanie 2: Eksploracja CartPole-v1

Uruchom podstawowe środowisko i zaobserwuj zachowanie agenta.

## Zadanie 3: Implementacja Q-learningu na FrozenLake-v1

Zaimplementuj tablicowego agenta Q-learning dla środowiska FrozenLake-v1. Użyj tablicy Q o wymiarach [liczba stanów] x [liczba akcji]. Uwzględnij eksplorację  $\epsilon-greedy$ .

```
import numpy as np
import gym
env = gym.make("FrozenLake-v1", is_slippery=False)
n_states = env.observation_space.n
n_actions = env.action_space.n
Q = np.zeros((n_states, n_actions))
epsilon = 0.1
alpha = 0.1
gamma = 0.99
episodes = 1000
rewards = []
for episode in range (episodes):
    state, info = env.reset()
    done = False
    total_reward = 0
    while not done:
        if np.random.uniform(0, 1) < epsilon:</pre>
            action = env.action_space.sample()
        else:
            action = np.argmax(Q[state])
        next_state, reward, terminated, truncated, info = env
           → .step(action)
        done = terminated or truncated
        Q[state, action] = Q[state, action] + alpha * (
            reward + gamma * np.max(Q[next_state]) - Q[state,
               → action]
        )
        state = next_state
        total_reward += reward
    rewards.append(total_reward)
```

## Zadanie 4: Ewaluacja

Oblicz średnią nagrodę co 100 epizodów i przedstaw wykres.

```
import matplotlib.pyplot as plt
```

## Dodatkowe zadanie (dla chętnych)

Spróbuj zaimplementować algorytm SARSA i porównaj jego dzia $\Box$ lanie z Q-learningiem. Możesz także eksperymentować z parametrem  $\epsilon, ucz$ ącymsię

Spróbuj zastosować Q-learning w innym środowisku, np. Taxi-v3 lub MountainCar-v0. Wykonaj analizę ewaluacyjną analogicznie jak powyżej. Zadania do realizacji: dotyczą opracowania w⊔lasnego środowiska na podstawie gym, implementacji oraz ewaluacji

- Zmodyfikuj środowisko tak, aby nagroda pojawia<sub>□</sub>la się tylko co 3 kroki.
- 2. Wprowadź losowe przejścia między stanami (np. z 10% prawdopodobieństwem buledna akcja).
- 3. Dodaj stan końcowy po 10 krokach i oblicz średnią nagrodę agenta losowego.
- 4. Zmienna d<sub>□</sub>lugość epizodu epizod kończy się po losowej liczbie kroków z przedzia<sub>□</sub>lu [5, 10].
- 5. Wprowadź akcję specjalną, która resetuje środowisko, ale kosztuje punkt kary.
- 6. Zwiększ przestrzeń stanów i sprawdź wp⊔lyw na czas nauki agenta Q-learning.
- 7. Wprowadź akcję penalizowaną nagroda ujemna za wybranie niewulaściwej.
- 8. Dodaj mechanizm "bonusu" jeśli agent wykona poprawny ciąg trzech akcji, otrzymuje dodatkowe punkty.

- 9. Stwórz środowisko dwuwymiarowe (stan jako para liczb).
- 10. Rozszerz renderowanie o prostą reprezentację ASCII (np. pasek postępu).